Европейски парламент
2014—2019

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2017)0494

Годишен доклад относно правата на човека и демокрацията по света през 2016 г. и политиката на Европейския съюз в тази област

Резолюция на Европейския парламент от 13 декември 2017 г. относно Годишния доклад относно правата на човека и демокрацията в света през 2016 г. и политиката на Европейския съюз в тази област (2017/2122(INI))

Европейският парламент,

— като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека и други договори и инструменти на ООН в областта на правата на човека,

— като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените от 18 декември 1979 г.[1],

— като взе предвид общи препоръки № 12, 19 и 35 относно насилието срещу жени, № 26 относно работничките мигранти и № 32 относно свързаното с пола измерение на статута на бежанец, предоставянето на убежище, националността и липсата на гражданство сред жените, приети в рамките на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените,

— като взе предвид Резолюция 69/167 на Общото събрание на ООН (ОСООН), приета на 18 декември 2014 г.[2], относно защитата и насърчаването на правата на човека и основните свободи на всички мигранти независимо от техния миграционен статут,

— като взе предвид Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства от 18 декември 1990 г.[3],

— като взе предвид Резолюции 1325, 1820, 1888, 1889, 1960, 2106, 2122 и 2242 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,

---

1 http://www.ohchr.org/Documents/ProfessionalInterest/cedaw.pdf.
2 http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/167
3 https://treaties.un.org/doc/source/docs/A_RES_45_158-E.pdf

— като взе предвид Конвенцията от 1951 г. и Протокола от 1967 г. за статута на бежанците[1] и конвенции № 43 и № 97 на Международната организация на труда ,

— като взе предвид ръководните принципи на ООН относно стопанската дейност и правата на човека[2],

— като взе предвид Декларацията от Ню Йорк за бежанците и мигрантите, приета от ОСООН на 19 септември 2016 г.[3],

— като взе предвид 17-те цели за устойчиво развитие (ЦУР) на ООН и Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, чиято цел е да се осигурят мир и просперитет за народите и планетата[4],

— като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (Конвенцията от Истанбул) от 12 април 2011 г., която беше подписана от ЕС на 13 юни 2017 г.[5],

— като взе предвид Насоките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за многонационалните предприятия, приети през 1976 г. и преразгледани през 2011 г.[6],

— като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,

— като взе предвид членове 2, 3, 8, 21 и 23 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),

— като взе предвид член 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

— като взе предвид Стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, приети от Съвета на 25 юни 2012 г.[7],

— като взе предвид Плана за действие относно правата на човека и демокрацията за периода 2015—2019 г., приет от Съвета на 20 юли 2015 г.[8],

— като взе предвид съвместния работен документ на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, озаглавен „План за действие на Европейския съюз относно правата на човека и демокрацията за периода 2015—2019 г.: Средносрочен преглед, юни 2017 г.“ (SWD(2017)0254),

---

1 http://www.unhcr.org/3b66c2aa10

2 http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.

3 http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/generalassembly/docs/globalcompact/A_RES_71_1.pdf.

4 https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld.

5 https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/rms/090000168008482e.

6 http://www.oecd.org/corporate/mne/oecdguidelinesformultinationalenterprises.htm.

7 https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf.

8 http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/bg/pdf.

— като взе предвид съвместния работен документ на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, озаглавен „Равенството между половете и овластяването на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016—2020 г.“, приет през 2015 г. (SWD(2015)0182),

— като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз, представена от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (заместник-председателя/върховен представител) Федерика Могерини на 28 юни 2016 г.[1], както и първия доклад относно нейното прилагане, озаглавен „От обща визия към общи действия: Изпълнение на Глобалната стратегия на ЕС“, публикуван през 2017 г.[2],

— като взе предвид Решение 2011/168/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 г. относно Международния наказателен съд (МНС) и за отмяна на Обща позиция 2003/444/ОВППС[3],

— като взе предвид Европейската програма за миграцията от 13 май 2015 г. (COM(2015)0240) и съобщението на Комисията от 7 юни 2016 г. относно създаването на нова рамка за партньорство с трети държави в рамките на европейската програма за миграцията (COM(2016)0385),

— като взе предвид Насоките на ЕС за утвърждаването и защитата на правата на детето, приети през 2007 г. и преразгледани през 2017 г.[4],

— като взе предвид съвместното изявление на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия, озаглавено „Новият европейски консенсус за развитие: „Нашият свят, нашето достойнство, нашето бъдеще“[5], прието от Съвета, Парламента и Комисията на 7 юни 2017 г.,

— като взе предвид Насоките на ЕС в областта на правата на човека относно свободата на изразяване онлайн и офлайн, приети през 2014 г.[6],

— като взе предвид защитата на свободата на изразяване офлайн и онлайн, предвидена в член 19 от Всеобщата декларация за правата на човека, член 19 от Международния пакт за граждански и политически права, член 10 от

---

1 http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/regions/files/eugs_review_web_0.pdf.

2 http://europa.eu/globalstrategy/sites/globalstrategy/files/full_brochure_year_1.pdf.

3 ОВ L 76, 22.3.2011 г., стр. 56. http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:076:0056:0058:BG:PDF.

4 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_rights_of_child_0.pdf.

5 https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/european-consensus-on-development-final-20170626_en.pdf.

6 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_human_rights_guidelines_on_freedom_of_expression_online_and_offline_en.pdf.

Европейската конвенция за правата на човека и член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

— като взе предвид Насоките на ЕС относно утвърждаването и защитата на свободата на религията и убежденията, приети през 2013 г.[1],

— като взе предвид международната защита на свободата на религията или убежденията, предвидена в член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека, член 18 от Международния пакт за граждански и политически права, Декларацията от 1981 г. за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения, член 9 от Европейската конвенция за правата на човека и член 10 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

— като взе предвид заключенията на Съвета относно нетърпимостта, дискриминацията и насилието, основани на религията и вярванията, приети на 21 февруари 2011 г.[2],

— като взе предвид Насоките на ЕС относно смъртното наказание, приети през 2013 г.[3],

— като взе предвид Насоките на ЕС за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, приети през 2001 г. и преразгледани през 2012 г.[4],

— като взе предвид Протокола на ООН за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност[5], и Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора,

— като взе предвид Насоките на ЕС за насърчаване и защита на упражняването на всички човешки права от лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица (ЛГБТИ), приети през 2013 г.[6],

— като взе предвид Насоките на ЕС относно диалозите за правата на човека с трети държави, приети през юни 2001 г. и актуализирани през 2009 г.[7],

— като взе предвид Насоките на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право, приети през 2005 г. и преразгледани през 2009 г.[8],

---

1 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/137585.pdf.
2 http://www.ceceurope.org/wp-content/uploads/2015/08/CofEU_119404.pdf.
3 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/guidelines_death_penalty_st08416_en.pdf
4 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/20120626_guidelines_en.pdf.
5 https://www.osce.org/odihr/19223?download=true.
6 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/137584.pdf.
7 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_on_human_rights_dialogues_with_third_countries.pdf.
8 ОВ C 303, 15.12.2009 г., стр. 12.

— като взе предвид Насоките на ЕС относно насилието срещу жените и момичетата и борбата с всички форми на дискриминация срещу тях, приети през 2008 г.[1],

— като взе предвид Насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти, приети през юни 2003 г. и преразгледани през 2008 г.[2],

— като взе предвид Регламент (ЕС) 2017/821 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2017 г. за определяне на задължения за надлежна проверка на веригата на доставки за вносителите от Съюза на калай, тантал и волфрам, на рудите на тези метали и на злато с произход от засегнати от конфликти и високорискови зони[3],

— като взе предвид Насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека, приети през 2005 г. и преразгледани през 2008 г.[4],

— като взе предвид Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията в света през 2015 г.[5],

— като взе предвид своята резолюция от 13 септември 2017 г., относно „Износ на оръжия: прилагане на Обща позиция 2008/944/ОВППС“[6],

— като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2016 г. относно Годишния доклад относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област (2015 г.)[7], както и предходните си резолюции по тази тема,

— като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2016 г. относно правата на човека и миграцията в трети държави[8],

— като взе предвид своята резолюция от 25 октомври 2016 г. относно корпоративната отговорност при сериозни нарушения на правата на човека в трети държави[9],

— като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2016 г. относно борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС[10],

— като взе предвид своята резолюция от 21 януари 2016 г. относно приоритетите на ЕС за сесиите на Съвета на ООН по правата на човека през 2016 г.[11],

---

1 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/16173_08_en.pdf.
2 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/10019_08_en.pdf.
3 ОВ L 130, 19.5.2017 г., стр. 1.
4 https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_guidelines_hrd_en.pdf.
5 http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10255-2016-INIT/bg/pdf.
6 Приети текстове, P8_TA(2017)0344.
7 Приети текстове, P8_TA(2016)0502.
8 Приети текстове, P8_TA(2016)0404.
9 Приети текстове, P8_TA(2016)0405.
10 Приети текстове, P8_TA(2016)0300.
11 Приети текстове, P8_TA(2016)0020.

— като взе предвид своята резолюция от 25 февруари 2016 г. относно хуманитарното положение в Йемен[1], която призовава заместник-председателя/върховен представител да започне инициатива за налагане от страна на ЕС на оръжейно ембарго на Саудитска Арабия,

— като взе предвид своите резолюции по неотложни въпроси относно случаи на нарушаване на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава,

— като взе предвид своята награда „Сахаров“ за свобода на мисълта, която през 2016 г. беше присъдена на Надя Мурад и Ламия Ажи Башар,

— като взе предвид своята резолюция от 10 октомври 2013 г. относно дискриминацията, основана на кастов признак[2], доклада на специалния докладчик на ООН по въпросите на малцинствата от 28 януари 2016 г. относно малцинствата и дискриминацията, основана на кастов признак или други подобни системи на наследен статус[3], и инструмента за насоки на ООН относно дискриминацията, основана на произход,

— като взе предвид своята резолюция от 17 ноември 2011 г., относно „Подкрепа от страна на ЕС за Международния наказателен съд (МНС): отговор на предизвикателствата и превъзмогване на трудностите“[4],

— като взе предвид член 52 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становището на комисията по правата на жените и равенството между половете (A8-0365/2017),

А. като има предвид, че с член 21 от ДЕС Европейският съюз се ангажира с обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС), като се ръководи от принципите, вдъхновили собственото му създаване, които той се стреми да насърчава в останалия свят, а именно демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека и на основните свободи, зачитането на човешкото достойнство, принципите на равенство и солидарност и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации, Хартата на основните права на Европейския съюз и международното право; като има предвид, че Съюзът ще се присъедини към Европейската конвенция за правата на човека;

Б. като има предвид, че извършваните понастоящем по света злоупотреби с правата на човека и основните свободи, включително престъпленията против човечеството, военните престъпления и случаите на геноцид, изискват решителни усилия от страна на цялата международна общност;

В. като има предвид, че насърчаването, неделимостта и защитата на универсалността на правата на човека са крайъгълни камъни на ОВППС; като има предвид, че чрез

---

1 Приети текстове, P8_TA(2016)0066.
2 ОВ C 181, 19.5.2016 г., стр. 69.
3 http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session31/Documents/A_HRC_31_56_en.doc.
4 ОВ C 153 E, 31.5.2013 г., стр. 115.

ролята си да упражнява контрол върху ОВППС Парламентът има право да бъде информиран и консултиран относно главните аспекти и основните решения (член 36 от ДЕС);

Г. като има предвид, че в Глобалната стратегия за външната политика и политика на сигурност на Европейския съюз, приета от Съвета през юни 2016 г., се заявява, че правата на човека трябва да бъдат интегрирани системно във всички сектори на политиката и всички институции, включително международната търговия и търговската политика;

Д. като има предвид, че по-тясната съгласуваност между вътрешните и външните политики на ЕС, както и между самите външни политики на Съюза, е задължително изискване за успешната и ефективна политика на ЕС в областта на правата на човека; като има предвид, че подобряването на съгласуваността следва да даде възможност на ЕС да реагира по-бързо на нарушения на правата на човека на по-ранен етап, а в някои случаи — да предвижда и предотвратява извършването им, включително в областта на международната търговия и търговската политика;

Е. като има предвид, че ангажиментът на ЕС за ефективно многостранно сътрудничество, в основата на което стои ООН, е неразделна част от външната политика на Съюза и се корени в убеждението, че най-подходящият начин за справяне с глобалните кризи, предизвикателства и заплахи е чрез многостранна система, основана на универсални правила и ценности;

Ж. като има предвид, че съгласно член 207 от ДФЕС търговската политика на ЕС се основава на принципите и целите на външната дейност на Съюза; като има предвид, че търговията и правата на човека могат да си въздействат взаимно в трети държави, както и че в рамките на система за корпоративна отговорност, каквато понастоящем се обсъжда в ООН, и на глобални вериги за създаване на стойност деловите среди трябва да играят важна роля за предоставянето на положителни стимули за утвърждаването на правата на човека, демокрацията и корпоративната отговорност; като има предвид, че доброто управление и публичните органи, които действат в името на общия интерес, играят важна роля в поведението на стопанските субекти; като има предвид, че ЕС участва в усилията за изготвяне на обвързващ договор по въпросите на стопанската дейност и правата на човека;

З. като има предвид, че защитата на човешките права на най-уязвимите групи, като етническите, езиковите и религиозните малцинства, хората с увреждания, общността на ЛГБТИ, жените, децата, лицата, търсещи убежище, и мигрантите, заслужава специално внимание;

И. като има предвид, че жените и децата са изправени пред заплахи, дискриминация и насилие, особено в зоните на война и авторитарни режими; като има предвид, че равенството на половете включва основни европейски ценности и е залегнало в правната и политическата рамка на ЕС, като има предвид, че насилието и дискриминацията срещу жени и момичета се увеличиха през последните години;

Й. като има предвид, че държавите носят основната отговорност да защитават всички права на човека чрез въвеждане и прилагане на международните договори

и конвенции в сферата на правата на човека, наблюдение на нарушенията на правата на човека и осигуряване на ефективни правни средства за защита на жертвите;

К. като има предвид, че нарастващ брой нарушения на правата на човека, които се равняват на военни престъпления и на престъпления срещу човечеството, включително геноцид, биват извършвани от държавни и недържавни участници;

Л. като има предвид, че свободата на мисълта, съвестта, вероизповедание, включително свободата да вярваш или да не вярваш, да практикуваш или не религия по свой избор и да приемаш, изоставяш или сменяш религия, трябва да бъде гарантирана навсякъде в света и безусловно запазена, по-специално чрез диалог между културите и религиите; като има предвид, че законите, забраняващи богохулството, са широко разпространени, като държавите налагат наказания, които варират от лишаване от свобода до удари с камшик или смърт;

М. като има предвид, че свободата на убеждение и на изразяване на мнение, свободата на събранията и сдруженията и провеждането на редовни, прозрачни и действителни избирателни процеси са основни елементи на демокрацията; като има предвид, че в нестабилни, предразположени към конфликти или потиснически общества изборите понякога могат да предизвикат повсеместно насилие;

Н. като има предвид, че взаимодействието с трети държави в рамките на всички двустранни и многостранни форуми, например по време на диалозите по правата на човека, е един от най-ефективните инструменти за решаване на въпросите, свързани с правата на човека;

О. като има предвид необходимостта от осигуряване на подходящи ресурси и тяхното най-ефективно разпределение с цел засилване на подкрепата за правата на човека и демокрацията в трети държави;

П. като има предвид, че достъпът до вода и канализация е основно право на човека и ограничаването на този достъп е една от причините за геополитическо напрежение в някои региони;

Р. като има предвид, че обектите на културното наследство са изложени на нарастващи заплахи под формата на незаконно разграбване и вандализъм, особено в Близкия изток;

С. като има предвид, че образованието има много важна роля за предотвратяването на нарушения на правата на човека и на конфликти и спомага за насърчаване на участието на гражданите в процесите на вземане на решения в рамките на демократичните системи; като има предвид, че образователните институции, които насърчават правата на човека, уважението и многообразието, следва да бъдат подкрепяни от държавите; като има предвид, че комуникационните канали, чийто брой се увеличи, представляват важен инструмент, който позволява бързото разпространение на информация относно нарушения на правата на човека и установяването на връзка със значителен брой жертви или потенциални жертви на нарушения на правата на човека в трети държави, като по този начин им се предоставя информация и помощ; като има предвид, че събирането на

всеобхватни дезагрегирани данни е от съществено значение, за да се защитават правата на човека, особено тези на най-уязвимите и маргинализирани групи, както и на групите, които са изложени на риск от маргинализация; като има предвид, че използването на подходящи показатели също представлява ефективен начин за оценяване на напредъка при изпълнението на задълженията на държавите съгласно международните договори;

Общи съображения

1. изразява дълбока загриженост във връзка с потискането на демокрацията, правата на човека и принципите на правовата държава, които продължават да бъдат застрашени в световен мащаб; припомня, че ЕС се е ангажирал да насърчава универсалността и неделимостта на правата на човека и основните свободи и ценности, както и да утвърждава демократичните принципи, които следва да бъдат насърчавани в целия свят;

2. изразява отново твърдо убеждение, че ЕС и неговите държави членки трябва активно да прилагат принципа на интегрирането на въпросите на правата на човека и демокрацията, като взаимно подсилващи се основни принципи, които са в ядрото на ЕС, във всички политики на ЕС, включително политиките с външно измерение, като тези в областта на развитието, миграцията, сигурността, борбата с тероризма, разширяването и търговията; в този смисъл подчертава отново решаващото значение на постигането на по-голяма съгласуваност между вътрешните и външните политики на ЕС и на по-голяма координация между външните политики на държавите членки; подчертава, че нарастващата сложност на конфликтите по света налага необходимостта от интегриран, обединен и енергичен международен подход и сътрудничество; припомня, че целта на ЕС да увеличи своето международно влияние като надежден и легитимен международен фактор до голяма степен зависи от способността му да отстоява правата на човека и принципите на демокрацията на своята територия и в международен план в съответствие с поетите ангажименти, залегнали в учредителните му договори;

3. подчертава значението на по-тясното сътрудничество между Комисията, Съвета, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), Парламента и делегациите на ЕС с цел да се насърчава и осигурява последователна и обединена позиция в защита на правата на човека и демократичните принципи; подчертава също така значението на поемането на категоричен ангажимент за насърчаване на тези ценности на многостранни форуми, включително чрез своевременна координация на равнището на ЕС и активен подход в хода на воденето на преговори; в този контекст насърчава ЕС да предлага и да бъде съвносител на резолюции, както и да задълбочава изпълнението на междурегионалните инициативи в рамките на всички механизми на ООН в сферата на правата на човека;

4. приветства факта, че през 2016 г. принципите на правовата държава, демократичните принципи и нарушенията на правата на човека бяха редовно обсъждани на пленарните заседания на Парламента, разглеждани в различни парламентарни резолюции и поставяни за разискване на заседанията на комисиите и на междупарламентарните делегации;

5. изтъква работата на подкомисията по правата на човека (подкомисията DROI), която поддържа тесни работни отношения с ЕСВД, с други институции на ЕС,

гражданското общество, многостранни институции по правата на човека и специалния представител на ЕС за правата на човека;

6. припомня, че през 2016 г. подкомисията DROI изготви три доклада, а именно относно правата на човека и миграцията в трети държави, корпоративната отговорност при сериозни нарушения на правата на човека в трети държави и борбата с трафика на хора във външните отношения на ЕС; призовава Комисията да предприеме конкретни действия вследствие на посочените доклади по собствена инициатива;

7. отбелязва, че през 2016 г. при множество командировки на подкомисията DROI бяха посетени различни държави с цел събиране на информация и обмен с местните правителствени и неправителствени субекти в областта на правата на човека, за да се представи позицията на Европейския парламент и да се насърчи подобряването на защитата и зачитането на правата на човека;

Преодоляване на предизвикателствата в областта на правата на човека

8. изразява дълбока загриженост относно нарастващия брой нападения срещу религиозни малцинства, които често биват извършвани от недържавни участници като ИДИЛ/Даиш; изразява съжаление, че в много държави съществуват и се прилагат закони срещу промяната на вероизповеданието и богохулството, които в действителност ограничават свободата на религията и убежденията и свободата на изразяване на мнение религиозните малцинства и атеистите, и дори ги лишават напълно от посочените права; призовава да бъдат предприети мерки за защита на религиозните малцинства, на лицата, които не са вярващи и на атеистите, които са жертва на законите срещу богохулството, и призовава ЕС и държавите членки да участват в политически дискусии за отмяна на подобни закони; призовава ЕС и държавите членки да увеличат усилията си с цел зачитане в по-голяма степен на свободата на мисълта, на съвестта, на религията и на убежденията и да насърчават междукултурния и междурелигиозния диалог в отношенията си с трети държави; изисква да се предприемат конкретни действия за ефективното прилагане на Насоките на ЕС относно утвърждаването и защитата на свободата на религията и убежденията, включително като се осигури системно и последователно обучение на персонала на ЕС в седалищата на институциите и в делегациите; подкрепя напълно практиката на ЕС да поема инициативата по отношение на тематичните резолюции относно свободата на религията и убежденията в Съвета на ООН по правата на човека и в ОСООН; подкрепя изцяло работата на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на вероизповеданието и убежденията извън ЕС г-н Ян Фигел;

9. изтъква отново факта, че свободата на изразяване онлайн и офлайн е жизненоважен компонент на всяко демократично общество, тъй като тя подхранва култура на плурализъм, която дава правото на гражданското общество и на гражданите да търсят отговорност от своите правителства и от лицата, отговарящи за вземането на решения, и подкрепя зачитането на принципите на правовата държава; подчертава, че ограничаването на свободата на изразяване онлайн или офлайн, например чрез премахването на онлайн съдържание, трябва да се извършва само при извънредни обстоятелства, когато е предвидено от закона и обосновано от легитимна цел; подчертава следователно, че ЕС следва да увеличи усилията си за насърчаване на свободата на изразяване на мнение чрез

своите външни политики и инструменти; призовава отново ЕС и неговите държави членки да засилят наблюдението на всички видове ограничения на свободата на изразяване на мнение и на медиите в трети държави, бързо и системно да осъждат такива ограничения и да използват всички налични дипломатически средства и инструменти за отмяна на подобни ограничения; подчертава значението на осигуряването на ефективно прилагане на Насоките на ЕС относно свободата на изразяване онлайн и офлайн и на редовния мониторинг на тяхното въздействие; осъжда смъртното наказание и лишаването от свобода на голям брой журналисти и автори на блогове през 2016 г. и призовава ЕС да ги защитава ефективно; приветства новия Европейски инструмент за демокрация и права на човека (ЕИДПЧ), лансиран през 2016 г., и неговия специален акцент върху обучението на делегациите на ЕС и представители на медиите в трети държави за това как да прилагат насоките; подчертава, че е важно да се разобличава и осъжда езикът на омразата и подбуждането към насилие в интернет и извън него, тъй като представляват пряка заплаха за принципите на правовата държава и за ценностите, олицетворявани от правата на човека;

10. изразява дълбока загриженост, че гражданското общество, включително организациите на верска основа, са все по-често обект на атаки по света, посредством, наред с другото, нарастващ брой репресивни закони, приемани навсякъде по света, в някои случаи под претекст за борба с тероризма; подчертава, че явлението, свързано със стесняването на пространството на гражданското общество, се наблюдава в световен мащаб; припомня съществената роля на независимото гражданско общество за защитата и утвърждаването на правата на човека и за функционирането на демократичните общества, особено чрез насърчаването на прозрачността, отговорността и разделението на властите; призовава ЕС и неговите държави членки непрекъснато да следят и сигнализират за случаи на нарушения на свободата на събранията и сдруженията, включително чрез различните форми на забрани и ограничения, налагани по отношение на организациите на гражданското общество и на тяхната дейност, като закони, насочени към стесняване на пространството за гражданското общество или подкрепата за неправителствените организации, финансирани от авторитарни правителства (неправителствени организации, основани от правителството); призовава освен това ЕС, неговите държави членки и делегациите на ЕС да използват всички налични средства, като диалози по правата на човека, политически диалози и публична дипломация, за да сигнализират системно за конкретни случаи на изложени на опасност защитници на правата на човека и активисти на гражданското общество, особено по отношение на задържаните или лишените от свобода лица по произволни съображения и/или поради техните политически убеждения или социална ангажираност, и да разобличават категорично репресиите, тормоза и убийствата на защитници на правата на човека, включително на извършващите дейност в сферата на околната среда; призовава за създаване на система за ефективно наблюдение на пространството на гражданското общество, с ясни критерии и показатели, за да се осигури предоставяща възможности и благоприятна правна среда за гражданското общество;

11. насърчава делегациите на ЕС и дипломатическия персонал на държавите членки да продължат активно да подкрепят защитниците на правата на човека, като системно проследяват съдебни процеси, посещават лишени от свобода активисти и правят изявления по конкретни случаи, когато това е целесъобразно; подчертава

значението на инструментите на мълчаливата дипломация в това отношение; приветства факта, че през 2016 г. ЕС постави въпроси, свързани със случаи на защитници на правата на човека, в диалозите и консултациите на равнището на ЕС с над 50 държави; подчертава факта, че извънредният фонд на ЕИДПЧ подкрепи повече от 250 защитници на правата на човека на равнището на ЕС през 2016 г., което представлява увеличение с 30% в сравнение с 2015 г.; приветства създаването и успешното функциониране на механизма на ЕС за защитниците на правата на човека, *ProtectDefenders.eu*, който се прилага от гражданското общество и предоставя изключително важна подкрепа на голям брой защитници на правата на човека; настоятелно призовава Комисията да осигури продължаването на програмата след октомври 2018 г. и да увеличи нейните възможности, за да предоставя повече подкрепа на защитници на правата на човека по света;

12. счита, че е повод за дълбоко съжаление, че изтезанията, нечовешкото или унизителното отнасяне и смъртното наказание продължават да се извършват по целия свят и призовава ЕС да увеличи усилията си за тяхното изкореняване; приветства във връзка с това преразглеждането на законодателството на ЕС относно търговията с някои стоки, които биха могли да бъдат използвани с цел прилагане на смъртно наказание, изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание; призовава настоятелно ЕСВД и заместник-председателя/върховен представител да се ангажират по-активно в борбата срещу изтезанията и другите форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, включително смъртното наказание, в т.ч. смъртното наказание, чрез засилени дипломатически усилия и по-системно публично изразяване на позицията; подчертава във връзка с това тревожните условия на лишаване от свобода в някои затвори, включително липсата на решаване на здравословни въпроси, и препоръчва ЕСВД, делегациите на ЕС и държавите членки да използват пълноценно всички съществуващи инструменти, като Насоките на ЕС по отношение на изтезанията; приветства факта, че резолюцията на ООН за налагане на мораториум върху прилагането на смъртното наказание беше приета от ОСООН през декември 2016 г. с подкрепата на 117 държави; отбелязва, че през 2016 г. броят на извършените екзекуции в световен план намаля в сравнение с предходната година, но изразява дълбока загриженост, че независимо от това общият брой на екзекуциите остава по-висок от средните стойности, регистрирани за предходното десетилетие; подчертава, че взетите на прицел лица често са дисиденти и уязвими групи; призовава държавите, които все още следват тази практика, да приемат мораториум и да премахнат смъртното наказание;

13. признава потенциално огромното значение на съвременните информационни и комуникационни технологии за насърчаването, защитата и възстановяването на правата на човека навсякъде по света и приканва институциите на ЕС и държавите членки да използват своите информационни канали за систематично напомняне, в рамките на конкретната си компетентност, на позицията на Парламента относно различните въпроси, свързани с правата на човека, като същевременно допринасят за ефективността и видимостта на общите усилия на ЕС; изразява загриженост относно непрекъснато нарастващото използване на някои технологии за кибернаблюдение с двойна употреба срещу политици, активисти и журналисти; приветства във връзка с това продължаващата работа на институциите на ЕС за актуализиране на Регламент (ЕО) № 428/2009 на Съвета от 5 май 2009 г. за

въвеждане режим на Общността за контрол на износа, трансфера, брокерската дейност и транзита на изделия и технологии с двойна употреба[1]; решително осъжда увеличаващия се брой защитници на правата на човека, които са изправени пред цифрови заплахи, включително компрометирани данни, чрез конфискация на оборудване, дистанционно наблюдение и изтичане на информация; изразява загриженост относно изтриването от онлайн платформи на видео доказателства за възможни военни престъпления като част от отстраняването от платформите на терористично съдържание и пропаганда;

14. изразява загриженост относно нарастващото преминаване под частен контрол на върховенството на закона онлайн, при което частни дружества вземат решения относно ограниченията на основни права, например свободата на словото, въз основа на своите условия за предоставяне на услуги в противоречие с демократично приетите закони;

15. призовава Комисията да приеме директива за уведомяване и предприемане на действия, която да увеличи прозрачността и пропорционалността на процедурите за премахване на съдържание, като същевременно се предвидят ефективни правни средства за защита за ползвателите, чието съдържание е било премахнато неоснователно;

16. осъжда използването на сексуално насилие срещу жени и момичета — включително масовите изнасилвания, сексуалното робство, принудителната проституция, основани на пола форми на преследване, трафика на хора, туризма с цел секс и всички други форми на физическо, сексуално и психологическо насилие — като средства за водене на война; обръща внимание на факта, че свързаните с пола престъпления и престъпленията с упражняване на сексуално насилие са класифицирани в Римския статут на Международния наказателен съд като военни престъпления, престъпления срещу човечеството или деяния, съставляващи геноцид или изтезания; подчертава, че е важно да се защитават правата на жените, включително техните сексуални и репродуктивни права, посредством законодателни разпоредби, образование и подкрепа за организациите на гражданското общество; приветства приемането на Плана за действие на ЕС относно равенството между половете за периода 2016—2020 г., който определя изчерпателен списък от мерки за подобряване на положението на жените по отношение на равните права и овластяването; подчертава, че е важно да се осигури ефективното му изпълнение; приветства освен това приемането на Стратегическия ангажимент за равенство между половете за периода 2016—2019 г., с който се утвърждават равенството между половете и правата на жените навсякъде по света; изтъква важността на ратифицирането и ефективното прилагане от всички държави членки на Конвенцията от Истанбул; отбелязва, че образованието е най-доброто средство за борба с дискриминацията и насилието срещу жени и деца; изисква от Комисията, ЕСВД и заместник-председателя/върховен представител да засилят изпълнението на задълженията и ангажиментите в областта на правата на жените, поети в рамките на Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, и насърчава трети държави да направят същото; счита, че ЕС следва да продължи да включва подкрепата за жените в операциите на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО), предотвратяването на конфликти и реконструкция след

[1] ОВ L 134, 29.5.2009 г., стр. 1.

конфликти; изтъква отново значението на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността; подчертава значението на системното, равно, пълноправно и активно участие на жените в предотвратяването и разрешаването на конфликти, в насърчаването на правата на човека и демократичните реформи, в мироопазващите операции, хуманитарната помощ, реконструкцията след конфликти и процесите на демократичен преход, които водят до трайни и устойчиви политически решения; припомня, че наградата „Сахаров“ за 2016 г. беше присъдена на Надя Мурад и Ламия Ажи Башар, оцелели след сексуално поробване, извършено от ИДИЛ/Даиш;

17. подчертава, че достъпните здравни услуги и всеобщото зачитане и достъп до сексуално и репродуктивно здраве и права, семейно планиране и достъп до адекватни продукти за дамска хигиена, здравното обслужване по време на майчинството, пренаталния и неонаталния период и здравните услуги за безопасен аборт са важна част от усилията за спасяване на живота на жените и допринасят за предотвратяване на високорисковите раждания и за намаляване на смъртността сред новородените и децата; счита за неприемливо, че телата на жените и момичетата — по-конкретно що се отнася до тяхното сексуално и репродуктивно здраве и права — продължават да бъдат идеологическо бойно поле и призовава ЕС и неговите държави членки да признаят неотменимите права на жените и момичетата на телесна неприкосновеност и самостоятелно вземане на решения; осъжда честите нарушения на сексуалните и репродуктивните права на жените, включително отказа на достъп до услуги за семейно планиране, противозачатъчни средства и услуги за безопасен и законен аборт;

18. осъжда решително възстановяването и разширяването на прилагането на „правилото за глобално блокиране“, както и неговото въздействие върху здравното обслужване и правата на жените и момичетата в световен мащаб; призовава отново ЕС и неговите държави членки да осигурят финансови средства за преодоляване на възникналия вследствие на оттеглянето на САЩ недостиг на финансиране в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и свързаните права, като използват както национално финансиране, така и финансиране от ЕС за развитие;

19. припомня, че равенството между жените и мъжете е основен принцип на ЕС и на неговите държави членки и че неговото интегриране в политиките е една от главните цели на Съюза, залегнали в Договорите; призовава следователно Комисията да интегрира равенството между половете във всички законодателни актове, насоки, действия и финансиране на ЕС като основен принцип на ЕС, със специален акцент върху политиките на ЕС в областта на външните отношения; подчертава необходимостта да се укрепи ролята на делегациите на ЕС, както и ролята на главния съветник на ЕСВД по въпросите на равенството между половете, като се осигури специален бюджет за нейната сфера на компетентност;

20. призовава ЕСВД да гарантира, че резултатите от 61-вата сесия на Комисията на ООН за положението на жените ще бъдат включени в нейните политики и ще осигурят нов тласък за насърчаване на „икономическото овластяване на жените“ и за разглеждане на въпроса за неравнопоставеността между половете в променящия се свят на труда;

21. отбелязва положителния принос на овластяването на жените за постигането на приобщаващо, справедливо и мирно общество и устойчиво развитие; подчертава, че фокусът върху равенството между половете и овластяването на жените е ясно заявен във всички ЦУР и че следва да се полагат още повече усилия за гарантиране на пълната реализация на правата на жените и ефективно прилагане на политиките, насърчаващи икономическото и социалното овластяване и участието на жените в процеса на вземане на решения; подчертава, че следва да се обърне особено внимание на овластяването на жените от коренното население;

22. изтъква, че жените следва да бъдат насърчавани да се организират в синдикални организации и че те не следва да бъдат дискриминирани, когато търсят финансиране за своите предприятия;

23. призовава ЕС да подкрепя всички женски сдружения, които работят всеки ден в подкрепа на жените, които се намират в контекст на хуманитарни кризи и конфликти;

24. потвърждава отново спешната необходимост от всеобща ратификация и ефективно прилагане на Конвенцията на ООН за правата на детето и факултативните протоколи към нея с цел да се осигури правна защита на децата; подчертава, че децата често са изложени на специфични форми на малтретиране, като детски бракове или генитално осакатяване, и поради това се нуждаят от по-голяма закрила; подчертава, че детският труд, набирането на деца във въоръжени конфликти и ранните и принудителните бракове продължават да бъдат важни въпроси в някои държави; изисква ЕС редовно да се консултира със съответните местни и международни организации за защита на правата на детето и да повиши, в политическия си диалог и в диалога за правата на човека с трети държави, задълженията на държавите – страни по Конвенцията, да прилагат Конвенцията; приветства стратегията на Съвета на Европа за правата на детето (2016—2021 г.); изисква ЕС да продължава да популяризира Инструментариума на ЕС и УНИЦЕФ в областта на правата на детето за интегрирането на въпросите за правата на детето в сътрудничеството за развитие чрез своите външни делегации и да осигури подходящо за тази област обучение за персонала на делегациите на ЕС; подновява своето искане към Комисията да предложи всеобхватна стратегия за правата на детето и план за действие за следващите пет години, за да даде се приоритет на правата на децата във външните политики на ЕС; приветства факта, че по линия на инструмента за сътрудничество за развитие за 2016 г. бяха разпределени средства за подкрепа на агенциите на ООН при изпълнението на мерки, насочени към правата на децата, които трябва да бъдат замислени така, че да се оптимизира действителната полза за нуждаещи се деца, особено в областта на здравните системи и достъпа до образование, вода и канализация; призовава за спешно намиране на решение на въпроса с децата без гражданство, и по-специално на децата, родени извън страната на произход на своите родители, и децата мигранти;

25. осъжда категорично всички видове дискриминация, включително дискриминацията въз основа на раса, цвят на кожата, религия, пол, сексуална ориентация, полови белези, език, култура, социален произход, кастов признак, рождение, възраст, увреждания или друг признак; подчертава, че ЕС следва да увеличи усилията си за изкореняването на всички видове дискриминация, расизъм, ксенофобия и други форми на нетърпимост чрез зачитане на правата на

човека и политически диалог, работата на делегациите на ЕС и публична дипломация; подчертава освен това, че ЕС следва да продължи да насърчава ратификацията и пълното прилагане на всички конвенции на ООН, които подкрепят тази кауза;

26. заявява отново, че „трафик на хора“ означава набиране, транспортиране, прехвърляне, укриване или приемане на хора посредством заплаха или използване на сила или чрез други форми на принуда, чрез отвличане, измама, заблуждение, злоупотреба с власт или с положение на зависимост или чрез даване или получаване на заплащане или облаги, за да се получи съгласието на лице, упражняващо контрол върху друго лице, с цел експлоатация; призовава ЕС и държавите членки да предприемат мерки за възпиране на търсенето, благоприятстващо всички форми на експлоатация на лица, особено на жени и деца, което води до трафик на хора, като същевременно прилагат основан на правата на човека подход, ориентиран към жертвите; подчертава отново необходимостта всички държави членки да прилагат стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора и Директива 2011/36/ЕС[1] по този въпрос; изразява дълбока загриженост във връзка с крайната уязвимост на мигрантите и бежанците на експлоатация, незаконно превеждане през границата и трафик на хора; подчертава необходимостта от запазване на разграничението между понятията „трафик на хора“ и „незаконно превеждане през границата на мигранти“;

27. осъжда продължаващите нарушения на правата на човека, извършвани срещу хора, които са жертви вследствие на кастови йерархии и на основана на кастов признак дискриминация, включително лишаването от равенство и от достъп до съдебната система и до пазара на труда, продължаващата сегрегация и обусловените от кастовата система пречки пред постигането на основни права на човека и развитие; призовава отново за разработване на политика на ЕС относно дискриминацията, основана на кастов признак, и за това ЕС да се възползва от всяка възможност, за да изразява сериозната си загриженост във връзка с този вид нарушения на правата на човека; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си и да подкрепят свързани с този въпрос инициативи на равнището на ООН и на делегациите на ЕС, като прилагат и осъществяват мониторинг на целите за устойчиво развитие до 2030 г., проследяват новия инструмент за насоки на ООН относно дискриминацията, основана на произход, и подкрепят прилагането от страна на държавите на препоръките от механизмите на ООН за правата на човека по въпроса за дискриминацията, основана на кастов признак;

28. изразява сериозна загриженост, че малцинствата все още са изложени на повишен риск от дискриминация и че са особено уязвими по отношение на политическите, икономическите и свързаните с околната среда и пазара на труда промени и сътресения; отбелязва, че много от тях имат ограничен или никакъв достъп до политическо представителство и са остро засегнати от бедност; подчертава, че ЕС следва да увеличи усилията си за прекратяване на нарушенията на правата на човека, извършвани срещу малцинствата; подчертава, че малцинствените общности имат специфични потребности и че следва да им се осигури пълен достъп и равно третиране във всички области на икономическия, социалния, политическия и културния живот;

---

[1] ОВ L 101, 15.4.2011 г., стр. 1.

29. приветства ратифицирането на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и отново подчертава значението на нейното ратифициране и ефикасно прилагане както от държавите членки, така и от институциите на ЕС; подчертава, че увреждванията не лишават хората от човешко достойнство, вследствие на което задължение на държавата е да ги защитава; подчертава по-специално необходимостта от надеждно интегриране на принципа на всеобща достъпност и на права на хората с увреждания в рамките на всички съответни политики на ЕС, включително в областта на сътрудничеството за развитие, и подчертава нормативния и хоризонтален характер на този въпрос; призовава ЕС да включи борбата с дискриминацията, основана на увреждане, в своята външна дейност и в политиките си за помощ за развитие; приветства във връзка с това включването на правата на хората с увреждания в новия европейски консенсус за развитие;

30. заявява отново своята подкрепа за системното въвеждане на клаузи за правата на човека в международните споразумения между ЕС и трети държави, в т.ч. търговските и инвестиционните споразумения; припомня, че всички права на човека трябва да се считат за еднакви по стойност, тъй като са неделими, взаимозависими и взаимосвързани; призовава Комисията да следи ефективно и систематично за прилагането на тези клаузи и да представя на Парламента редовно доклади относно спазването на правата на човека от страна на държавите партньори; призовава Комисията да възприеме по-структуриран, стратегически подход спрямо диалога относно правата на човека в рамките на бъдещи споразумения; оценява положително схемата за преференции ОСП + като средство за стимулиране на ефективното прилагане на 27-те основни международни конвенции относно правата на човека и трудовите норми; призовава за действителното прилагане на ОСП+ и очаква Комисията да докладва на Парламента и на Съвета относно статуса на ратификация и напредъка, постигнат в рамките на този режим; потвърждава отново значението на правилното прилагане на Ръководните принципи на ООН относно стопанската дейност и правата на човека;

31. потвърждава отново факта, че дейностите на всички предприятия, включително на европейските, в трети държави следва да бъдат в пълно съответствие с международните стандарти в областта на правата на човека, и призовава ЕС и неговите държави членки да гарантират, че това е така; потвърждава отново освен това, че е важно да се насърчава корпоративната социална отговорност и европейските предприятия да играят водеща роля за популяризирането на международните стандарти относно стопанската дейност и правата на човека, като подчертава, че сътрудничеството между организациите по правата на човека и стопанските организации ще осигури възможности за действие на местните участници и ще насърчи гражданското общество; потвърждава, че световните вериги за създаване на стойност могат да допринесат за утвърждаването на основните международни трудови норми, стандарти в областта на околната среда и социални стандарти и че те са източник на възможности и предизвикателства по отношение на устойчивия растеж и насърчаването на правата на човека, особено в развиващите се страни; призовава ЕС да играе по-активна роля при постигането на адекватно, справедливо, прозрачно и устойчиво управление на световните вериги за създаване на стойност и да смекчи всяко отрицателно въздействие върху правата на човека, включително нарушаването на трудовите права; посочва обаче, че в случай на нарушения на правата на човека, свързани със стопанска

дейност, следва да се обезпечи ефективен достъп на жертвите до средства за правна защита; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че подкрепяните от ЕИБ проекти са в съответствие с политиката и ангажиментите на ЕС в областта на правата на човека; отбелязва текущите преговори относно обвързващ договор за транснационалните корпорации и други стопански предприятия по отношение на правата на човека; насърчава ЕС да участва конструктивно в тези преговори;

32. призовава ЕС и неговите държави членки да използват цялото си политическо влияние, за да предотвратяват действия, които биха могли да се считат за геноцид, военни престъпления или престъпления срещу човечеството, да реагират ефикасно и съгласувано при извършването на такива престъпления, да мобилизират всички необходими ресурси за подвеждането под съдебна отговорност на отговорните лица, включително посредством прилагането на принципа на универсална юрисдикция, и да подпомагат жертвите и процесите на стабилизиране и помирение; призовава международната общност да създаде инструменти за максимално съкращаване на времето от получаването на предупреждение до предприемането на действия с цел предотвратяване на появата, повторната поява и ескалирането на въоръжени конфликти, като системата за ранно предупреждение на ЕС;

33. призовава ЕС да предоставя подкрепа на организациите (включително неправителствените организации, организациите за разследване, използващи софтуер с отворен код, и гражданското общество), които събират, съхраняват и опазват доказателства, цифрови и други, за извършени престъпления с цел улесняване на тяхното наказателно преследване в международен план;

34. изразява дълбока загриженост относно разрушаването на обекти на културното наследство в Сирия, Ирак, Йемен и Либия; отбелязва, че 22 от 38-те застрашени обекта на културно наследство в света се намират в Близкия изток; подкрепя дейностите по инициативата за културното наследство и нейните констативни дейности в Сирия и Ирак във връзка с разрушаването на археологическо и културно наследство;

35. приветства усилията на ЕС за подкрепа на Международния, безпристрастен и независим механизъм, създаден от ООН, за да подпомага разследването на тежки престъпления, извършени в Сирия; подчертава необходимостта от създаване на подобен независим механизъм в Ирак; призовава ЕС и държавите членки, които все още не са направили това, да подпомогнат финансово Международния, безпристрастен и независим механизъм;

36. осъжда категорично бруталните престъпления и нарушения на правата на човека от страна на държавни и недържавни участници; е потресен от множеството извършени престъпления, в т.ч. убийства, изтезания, изнасилване като средство за водене на война, поробване и сексуално робство, набиране на деца войници, насилствено налагане на друга религия и системните „прочиствания“ и убийства, насочени срещу религиозни малцинства; припомня, че положението, в което изпаднаха религиозните малцинства в териториите, управлявани от ИДИЛ/Даиш, беше определено като геноцид от Парламента в неговата резолюция от 12 февруари 2015 г. относно хуманитарната криза в Ирак и Сирия, в частност в

контекста на „Ислямска държава“[1]; подчертава, че ЕС и неговите държави членки следва да подкрепят наказателното преследване на недържавни групи като ИДИЛ/Даиш, като отправят искане към Съвета за сигурност на ООН компетентността по този въпрос да бъде прехвърлена на МНС или да се гарантира, че правосъдие се предоставя чрез *ad hoc* трибунал или универсална юрисдикция;

37. отново изразява пълна подкрепа за МНС, Римския статут на МНС, Прокуратурата, нейните правомощия *proprio motu* и напредъка, постигнат в започването на нови разследвания като съществено средство за провеждане на борба срещу безнаказаността за жестоките престъпления; призовава всички държави членки да ратифицират измененията от Кампала относно агресията и да добавят „проявите на жестокост“ към списъка с престъпления, за които ЕС има правомощия; осъжда всеки опит за подкопаване на неговата легитимност или независимост и призовава ЕС и неговите държави членки да си сътрудничат непрекъснато, за да подкрепят разследванията и решенията на МНС, с цел да се сложи край на безнаказаността на международните престъпления, включително когато става въпрос за задържането на лица, издирвани от МНС; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки неотклонно да подкрепят проверките, разследванията и решенията на МНС и да предприемат мерки за предотвратяване и ефективно реагиране в случаи на неоказване на съдействие на МНС, както и да осигурят достатъчно финансиране; приветства срещата на 6 юли 2016 г. в Брюксел между представители на ЕС и на МНС за подготовка на второто заседание на кръглата маса между ЕС и МНС, с цел да се даде възможност на съответния персонал в МНС и на европейските институции да набележат общи сфери на интереси, да обменят информация относно съответните дейности и да осигурят по-добро сътрудничество между ЕС и МНС; отбелязва с изключително съжаление неотдавнашните обявявания на оттегляне от Римския статут на МНС, което представлява предизвикателство по отношение на достъпа на жертвите до правосъдие и следва да бъде категорично осъдено; счита, че Комисията, ЕСВД и държавите членки следва да продължат да насърчават третите държави да ратифицират и прилагат Римския статут на МНС; подновява призива си към заместник-председателя/върховен представител да назначи специален представител на ЕС по международно хуманитарно право и международно правосъдие с мандат да насърчава, интегрира и представлява ангажимента на ЕС за борба с безнаказаността и спрямо МНС във външните политики на ЕС; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят механизмите за търсене на отговорност и резолюциите на ООН на многостранните форуми на ООН, в т.ч. Съвета по правата на човека;

38. настоятелно призовава ЕС да увеличи своите усилия за насърчаване на принципите на правовата държава и на независимостта на съдебната система на многостранно и на двустранно равнище като основен принцип за укрепване на демокрацията; насърчава ЕС да подкрепя справедливото правораздаване навсякъде по света чрез оказване на съдействие по отношение на процесите на законодателни и институционални реформи в трети държави; насърчава също така делегациите на ЕС и посолствата на държавите членки системно да проследяват съдебните процеси с оглед на насърчаването на независимостта на съдебната система;

---

[1] ОВ C 310, 25.8.2016 г., стр. 35.

39. изразява дълбока загриженост и солидарност с нарастващия брой мигранти, бежанци и търсещи убежище лица, включително все по-големия брой жени, които са жертва на конфликти, насилие, преследване, управленски слабости, бедност, незаконна миграция, трафик на хора и мрежи за незаконно превеждане през граница; подчертава неотложната необходимост да се предприемат истински мерки за отстраняване на първопричините за миграционните потоци и да се намерят устойчиви решения, основаващи се на зачитането на правата на човека и на човешкото достойнство и следователно да се разгледа външното измерение на кризата с бежанците, включително чрез намиране на устойчиви решения на конфликтите в съседните на ЕС територии, например чрез развитие на сътрудничество и партньорства със съответните трети държави, които спазват международното право и осигуряват зачитане на правата на човека в тези държави; изразява дълбока загриженост във връзка с насилието спрямо деца мигранти, включително изчезнали непридружени деца мигранти, и призовава за презаселване, схеми за събиране на семейството и хуманитарни коридори; изразява дълбока загриженост във връзка с бедственото положение и нарастването на броя на вътрешно разселените лица и призовава за тяхното безопасно връщане, презаселване или интеграция на местно равнище; призовава ЕС и неговите държави членки да предоставят хуманитарна помощ в областта на образованието, жилищното настаняване, здравеопазването и в други хуманитарни области, които подпомагат бежанците най-близо до родината им, както и за правилното прилагане на политиките на връщане; подчертава необходимостта от всеобхватен и основан на правата на човека подход към миграцията и призовава ЕС да си сътрудничи в по-голяма степен с ООН, регионалните организации, правителствата и неправителствените организации; призовава държавите членки да приложат в пълна степен европейския пакет за убежището и общото законодателство за миграцията, по-специално за да защитят уязвимите лица, търсещи убежище; подчертава, че понятията „сигурни държави“ и „сигурни държави на произход“ не трябва да възпрепятстват разглеждането на индивидуалните молби за предоставяне на убежище; предупреждава за опасността външната политика на ЕС да стане инструмент за „управление на миграцията“; призовава ЕС и държавите членки да въведат пълна прозрачност по отношение на финансовите средства, предоставяни на трети държави за сътрудничество в областта на миграцията, и да гарантират, че подобно сътрудничество не облагодетелства структури, които участват в нарушения на правата на човека, а по-скоро върви ръка за ръка с подобряването на положението с правата на човека в тези държави;

40. счита, че сътрудничеството за развитие и подкрепата за правата на човека и за демократичните принципи, включително принципите на правовата държава и доброто управление, следва да вървят ръка за ръка; припомня в този контекст, че ООН заяви, че без подход, основан на правата на човека, целите за развитие не могат да бъдат напълно постигнати; припомня в допълнение, че ЕС пое ангажимент да подпомага страните партньори, като взема предвид тяхното положение по отношение на развитието и напредъка им в областта на правата на човека и демокрацията;

41. припомня, че делът на хората, изложени на риск от бедност или социално изключване, е по-висок сред жените, и призовава Комисията да увеличи усилията си за прилагане на мерките за борба с бедността и социалното изключване в рамките на политиките си за развитие;

42. припомня, че вторият критерий от Обща позиция 2008/944/ОВППС на Съвета задължава държавите членки да разглеждат всички лицензии за износ на оръжие спрямо зачитането на правата на човека от страна на държавата на местоназначение; припомня във връзка с това ангажимента, поет от Комисията в Плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, по отношение на силите за сигурност и прилагането на политиката на ЕС в областта на правата на човека, включително разработването и прилагането на политика за надлежна проверка в тази област;

43. призовава отново за обща позиция на ЕС относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати, която подкрепя зачитането на правата на човека и международното хуманитарно право и разглежда въпроси като правната уредба, пропорционалността, отговорността, защитата на мирното население и прозрачността; настоява отново ЕС да забрани разработването, производството и използването на изцяло автономни оръжия, които дават възможност за осъществяването на нападения без човешка намеса;

44. счита, че ЕС следва да продължи да полага усилия за зачитане в по-голяма степен на правата на човека на ЛГБТИ в съответствие с насоките на ЕС по този въпрос; призовава за цялостното прилагане на насоките, включително чрез обучение на служителите на ЕС в трети държави; осъжда факта, че 72 държави продължават да инкриминират хомосексуалността; изразява загриженост, че в 13 от тези държави се прилага смъртно наказание, и счита, че практиките и проявите на насилие срещу отделни лица поради тяхната сексуална ориентация като принудителното разкриване, престъпленията от омраза и словото на омразата онлайн и офлайн и изправителното изнасилване не следва да остават ненаказани; отбелязва легализирането на еднополовите бракове и граждански съюзи в някои държави и насърчава по-широкото им признаване; осъжда нарушаването на телесната неприкосновеност на жени и на представители на малцинствените групи; призовава държавите да обявят за незаконни тези практики, да предприемат мерки срещу извършителите и да подкрепят жертвите;

45. подчертава същественото значение на борбата с корупцията във всяка нейна форма, с цел да се защитават върховенството на закона, демокрацията и зачитането на правата на човека; решително осъжда поведение, допускащо подобни корупционни практики;

46. припомня, че корупцията е заплаха за равното упражняване на правата на човека и възпрепятства демократични процеси като върховенството на закона и справедливото правораздаване; счита, че ЕС следва да подчертава във всички платформи за диалог с трети държави значението на почтеността, отговорността и правилното управление на обществените дела, публичните финанси и собственост, както е посочено в Конвенцията на ООН срещу корупцията; препоръчва ЕС да използва своя опит, за да подкрепя третите държави по-последователно и систематично в усилията им за борба с корупцията чрез създаването и укрепването на независими и ефективни антикорупционни институции; призовава по-специално Комисията да договори разпоредби за борба с корупцията във всички бъдещи търговски споразумения, които договаря с трети държави;

47. подчертава съществените задължения и отговорности на държавите и други отговорни субекти за смекчаване на изменението на климата, предотвратяване на отрицателното му въздействие върху правата на човека и насърчаване на съгласуваност на политиките с цел да се гарантира, че усилията за смекчаване на изменението на климата и за приспособяване са подходящи, достатъчно амбициозни, недискриминационни и съобразени със задълженията по отношение правата на човека; подчертава, че според ООН до 2050 г. много хора ще бъдат разселени лица вследствие на изменения в околната среда; подчертава връзката между търговските политики, политиките в областта на околната среда и политиките за развитие, както и положителното и отрицателното въздействие, които тези политики могат да окажат върху зачитането на правата на човека; приветства постоянството, с което международната общност насърчава обвързването на въпросите, свързани с екологичните и природните бедствия и с изменението на климата, с правата на човека;

48. подчертава, че заграбването на земя се разрасна значително в развиващите се държави през последните години; счита, че борбата срещу експлоатацията и заграбването на ресурси следва да бъде приоритет; осъжда практики като заграбването на земя и безразборното използване на природните ресурси; призовава за спешни действия от страна на Комисията, в отговор на множеството неотдавнашни резолюции на Парламента в тази област;

49. подчертава, че е важно да се осигури интегрирането на правата на човека и на достъпа до стоки и услуги като вода и канализация в социалните политики и в политиките в областта на образованието, здравеопазването и сигурността;

50. призовава международните институции, националните правителства, неправителствените организации и отделните лица да работят съвместно за утвърждаването на подходяща регулаторна рамка, за да се гарантира за всички в света достъп до минимално количество вода; подчертава, че водата не следва да бъде възприемана като търговска стока, а като въпрос на развитие и устойчивост, и че приватизацията на водата не освобождава държавите от отговорностите им по отношение на правата на човека; призовава държавите, в които водата е една от причините за напрежение или конфликти, да си сътрудничат за споделяне на водата, за да се постигнат взаимни ползи с оглед на устойчивостта и мирното развитие на съответния регион;

Справяне с предизвикателствата и дейностите за подкрепа на демокрацията

51. подчертава, че ЕС следва да продължава да подкрепя активно демократичните и ефективни институции за защита на правата на човека и гражданското общество в усилията им за насърчаване на демократизацията; приветства неоценимата помощ, предоставяна на организациите на гражданското общество навсякъде по света в рамките на ЕИДЧП, който продължава да бъде водещият инструмент на ЕС при прилагането на външната политика в областта на правата на човека; приветства освен това последователните усилия на Европейския фонд за демокрация за насърчаване на демокрацията и зачитането на основните права и свободи в източното и в южното съседство на ЕС;

52. припомня, че придобитият опит и извлечените поуки от прехода към демокрация в рамките на политиките за разширяване и за съседство биха могли да допринесат

по положителен начин за идентифицирането на най-добри практики, които биха могли да бъдат използвани в подкрепа на процесите на демократизация по цял свят и за тяхното затвърждаване;

53. в този контекст отправя отново призив към Комисията да разработи насоки на ЕС за подкрепа на демокрацията;

54. препоръчва ЕС да увеличи усилията си за развитието на по-цялостен подход спрямо процесите на демократизация, в които свободните и справедливи избори са само едно от измеренията, за да се допринесе по положителен начин за укрепването на демократичните институции и на доверието на обществеността в избирателните процеси навсякъде по света;

55. приветства осемте мисии за наблюдение на избори и осемте мисии за оказване на експертна помощ при провеждането на избори, проведени от ЕС на различни места по света през 2016 г.; подчертава факта, че от 2015 г. насам ЕС е провел 17 мисии за наблюдение на избори и 23 мисии за оказване на експертна помощ; изразява отново положително становище за непрекъснатата подкрепа от страна на ЕС за избирателните процеси и за съдействието, което предоставя той при провеждането на избори, както и за подкрепата за местните наблюдатели; приветства и изцяло подкрепя дейността на Групата за подкрепа на демокрацията и координация на избори в това отношение;

56. припомня, че е важно да се предприемат адекватни последващи действия във връзка с докладите и препоръките на мисиите за наблюдение на избори като начин за повишаване на тяхното въздействие и за увеличаване на подкрепата от страна на ЕС за демократичните стандарти в съответните държави;

57. приветства ангажимента, поет от Комисията, ЕСВД и държавите членки в рамките на текущия план за действие относно правата на човека и демокрацията, за по-решителен и последователен ангажимент по отношение на органите за управление на избори, парламентарните институции и организациите на гражданското общество в трети държави, за да се допринесе за тяхното овластяване и следователно, за укрепването на демократичните процеси;

58. подчертава, че политиката за разширяване е един от най-силните инструменти за укрепване на зачитането на демократичните принципи и правата на човека предвид настоящите политически събития в страните кандидатки и потенциални кандидатки; призовава Комисията да увеличи усилията си за подпомагане на укрепването на демократичния характер на политическата култура, зачитането на принципите на правовата държава, независимостта на медиите и на съдебната система и борбата с корупцията в тези държави; е убеден, че в основата на преразгледаната европейска политика за съседство следва да продължат да стоят защитата, активното насърчаване и прилагането на правата на човека и демократичните принципи; отново изтъква факта, че защитата, активната подкрепа и прилагането на правата на човека и на демокрацията са в интерес както на страните партньори, така и на ЕС; подчертава също така, че е необходимо ЕС да продължи да поддържа ангажимента си към своите партньори, по-специално в съседните държави, да подкрепя икономическите, социалните и политическите реформи, да защитава правата на човека и да съдейства за установяването на върховенството на закона като най-добри средства за

укрепване на международния ред и за гарантиране на стабилността на съседните на ЕС държави; припомня, че Съюзът за Средиземноморието може и следва да оформи политическия диалог в тази област и да настоява за силен дневен ред в областта на правата на човека и на демокрацията в региона; припомня, че всяка страна, която се стреми към членство в ЕС, трябва напълно да гарантира правата на човека и стриктно да изпълнява критериите за присъединяване, чието неспазване може да доведе до замразяване на преговорите;

59. подчертава, че изграждането на мира включва усилия за предотвратяване и намаляване на конфликтите и за укрепване на устойчивостта на политическите и социално-икономическите институции и институциите за сигурност, за да се положат основите за устойчив мир и развитие в дългосрочен план; подчертава, че насърчаването на принципите на правовата държава, доброто управление и правата на човека е от основно значение за поддържането на мира;

Гарантиране на цялостен и последователен подход за подкрепа на правата на човека и демокрацията чрез политиките на ЕС

60. отбелязва приемането на Годишния доклад на ЕС за 2016 г. относно правата на човека и демокрацията по света; счита, че годишният доклад е незаменим инструмент за контрол, комуникация и обсъждане на политиката на ЕС в областта на правата на човека и демокрацията по света и ценен инструмент, който предоставя цялостен преглед на приоритетите, усилията и предизвикателствата на ЕС в тази област и който може да бъде използван за определянето на нов ефективен подход към тях;

61. отново настоятелно отправя поканата си към заместник-председателя/върховен представител да участва в разискване с членовете на ЕП на две пленарни заседания годишно — веднъж, когато се представя годишният доклад, и веднъж в отговор на собствения си доклад; изтъква отново значението на постоянния междуинституционален диалог, а именно по отношение на последващите действия във връзка с резолюциите на Парламента по неотложни въпроси, свързани с правата на човека; припомня, че писмените отговори също играят важна роля в междуинституционалните отношения, тъй като способстват за системното и задълбочено проследяване на развитието по всички въпроси, повдигнати от Парламента, и по този начин допринасят за укрепването на ефективната координация; призовава заместник-председателя/върховен представител и ЕСВД да дават изчерпателни отговори на писмените въпроси и да разглеждат въпросите от областта на правата на човека на най-високо равнище на диалога със съответните държави;

62. приветства ЕСВД и Комисията за изчерпателния отчет на действията, предприети от ЕС в областта на правата на човека и демокрацията през 2016 г.; счита въпреки това, че настоящият формат на годишния доклад за правата на човека и демокрацията би могъл да бъде подобрен с включването на по-подробен преглед на конкретното въздействие на действията на ЕС в областта на правата на човека и демокрацията в трети държави;

63. изразява отново становището, че приемането на Стратегическата рамка на ЕС и на първия план за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията през 2012 г. беше важен крайъгълен камък за ЕС с оглед на поставянето на правата на

човека и на демокрацията в центъра на неговите външни отношения; приветства приемането от Съвета през юли 2015 г. на нов план за действие относно правата на човека и демокрацията за периода 2015—2019 г., както и извършването на междинен преглед през 2017 г.; призовава заместник-председателя/върховен представител, ЕСВД, Комисията, Съвета и държавите членки да осигурят ефикасно и съгласувано изпълнение на текущия план за действие, включително чрез действително сътрудничество с организациите на гражданското общество; подчертава, че държавите членки следва да докладват по какъв начин са приложили плана; обръща специално внимание на значението на повишаването на ефективността и на увеличаването в максимална степен на въздействието на местно равнище на инструментите, използвани за утвърждаване на зачитането на правата на човека и на демокрацията по света;

64. изразява отново становището, че са необходими стабилен консенсус и засилена координация между държавите членки и институциите на ЕС, както и действително сътрудничество с организациите на гражданското общество на местно, национално и международно равнище, за да се постигне съгласуван и последователен напредък по дневния ред в областта на правата на човека и демокрацията; твърдо заявява, че държавите членки следва да поемат по-голям ангажимент по отношение на изпълнението на плана за действие и на стратегическата рамка на ЕС и да ги използват като основа за разработването на планове за насърчаване на правата на човека и на демокрацията на двустранна и многостранна основа;

65. признава ключовата роля на специалния представител на ЕС за правата на човека г-н Ламбринидис за повишаването на видимостта и на ефективността на ЕС в областта на защитата и на насърчаването на правата на човека и на демократичните принципи по света и изтъква неговата роля за насърчаване на последователно и съгласувано прилагане на политиката на ЕС в областта на правата на човека; приветства удължаването на мандата на специалния представител на ЕС до 28 февруари 2019 г. и отново изисква този мандат да стане постоянен; препоръчва във връзка с това на специалния представител на ЕС да бъдат осигурени правомощия за собствена инициатива, по-голяма публична видимост и подходящ персонал и финансови ресурси, за да може да работи пълноценно; препоръчва освен това специалният представител на ЕС да повиши прозрачността на своите дейности, планове, доклади за напредъка и прегледи;

66. отбелязва, че работата и влиянието на специалния представител на ЕС за правата на човека могат да бъдат оценени само частично чрез преглед на годишния доклад за правата на човека, неговия профил в социалните медии и изказванията, до които има достъп;

67. изцяло подкрепя стратегиите за правата на човека по държави, които адаптират действията на ЕС към специфичната ситуация и потребности на всяка държава; призовава отново на членовете на ЕП да бъде предоставен достъп до съдържанието на стратегията; силно подчертава, че е важно да се вземат под внимание стратегиите за правата на човека по държави на всички равнища на изготвяне на политиките по отношение на отделни трети държави; отново заявява, че стратегиите за правата на човека по държави следва да съответстват на действията на ЕС, които ще бъдат предприети във всяка държава в зависимост от

конкретните ситуации, и че те следва да включват измерими показатели за напредъка, както и възможността да бъдат коригирани, ако е необходимо;

68. приветства определянето на лица за контакт по въпросите на правата на човека и равенството между половете от всички делегации на ЕС и мисии по линия на общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО); припомня своята препоръка към заместник-председателя/върховен представител и към ЕСВД да разработят ясни оперативни насоки относно ролята на лицата за контакт в делегациите, за да им се даде възможност да се усъвършенстват, да действат като истински съветници по правата на човека и да работят ефикасно;

69. потвърждава, че диалогът относно правата на човека с трети държави може да бъде ефикасен инструмент за двустранна ангажираност и сътрудничество при утвърждаването и защитата на правата на човека; приветства провеждането на диалози относно правата на човека с нарастващ брой държави; приветства и допълнително насърчава участието на гражданското общество в подготвителните диалози; отново призовава за разработването на всеобхватен механизъм за мониторинг и преглед на функционирането на диалозите по правата на човека;

70. припомня ангажимента на ЕС да постави правата на човека и демокрацията в центъра на отношенията му с трети държави; подчертава следователно, че напредъкът в областта на правата на човека и демократичните принципи, включително клаузите в международните споразумения за обвързване с условия относно правата на човека, трябва да бъде подкрепен от всички политики на ЕС, които имат външно измерение, като политиката за разширяване и за съседство, ОПСО и политиките в областта на околната среда, развитието, сигурността, борбата с тероризма, търговията, миграцията, правосъдието и вътрешните работи;

71. припомня, че санкциите са важен инструмент на ОВППС; настоятелно призовава Съвета да приема санкциите, предвидени в законодателството на ЕС, когато това се счита за необходимо за постигането на целите на ОВППС, и по-специално с оглед на защитата на правата на човека и укрепването и подкрепата на демокрацията, като същевременно се гарантира, че те нямат никакво въздействие върху цивилното население; изисква тези санкции да бъдат съсредоточени върху длъжностните лица, за които се установи, че носят отговорност за нарушения на правата на човека, за да бъдат те наказани за своите престъпления и злоупотреби;

72. отбелязва усилията на Комисията да изпълни ангажимента си да включва разпоредби относно правата на човека в своите оценки на въздействието на законодателни и незаконодателни предложения, мерки за прилагане и търговски и инвестиционни споразумения; настоятелно призовава Комисията да повиши качеството и изчерпателността на оценките на въздействието и да осигури системното включване на въпросите за правата на човека в текста на законодателните и незаконодателните предложения;

73. отново изразява пълна подкрепа за силния ангажимент на ЕС за насърчаване на напредъка в областта на правата на човека и демократичните принципи посредством сътрудничество със структурите на ООН и нейните специализирани агенции, със Съвета на Европа, с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), с Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), с регионални организации като Асоциацията на народите от Югоизточна

Азия (АСЕАН), Асоциацията за регионално сътрудничество в Южна Азия (SAARC), Африканския съюз, Арабската лига и други организации, в съответствие с членове 21 и 22 от ДЕС;

74. подчертава, че за да изпълни амбициозните цели, залегнали в новия план за действие, ЕС трябва да осигури достатъчно ресурси и експертен опит, както по отношение на съответните човешки ресурси в делегациите и в седалищата на институциите, така и по отношение на наличните финансови средства;

75. отново подчертава освен това, че активният и последователен ангажимент на ЕС във всички механизми на ООН за правата на човека, и по-специално в рамките на Третия комитет на ОСООН и на Съвета на ООН по правата на човека, е от изключително значение; признава усилията, положени от страна на ЕСВД, на делегациите на ЕС в Ню Йорк и в Женева и на държавите членки за повишаване на съгласуваността на действията на ЕС в областта на правата на човека на равнище ООН; насърчава ЕС да увеличи усилията си, за да придаде тежест на своята позиция, включително чрез засилване на все по-разпространеното изпълнение на междурегионални инициативи и чрез съвместно предлагане на резолюции и поемане на инициативата за резолюции; подчертава необходимостта ръководството на ЕС да настоява за реформа на ООН, с цел да се увеличат въздействието и силата на основаната на правила многостранна система, както и да се осигури по-ефикасна защита на правата на човека и напредък на международното право;

o

o o

76. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и на парламентите на държавите членки, на Съвета за сигурност на ООН, на генералния секретар на ООН, на председателя на 70-ото заседание на ОСООН, на председателя на Съвета на ООН по правата на човека, на Върховния комисар по правата на човека на ООН, както и на ръководителите на делегациите на ЕС.